

so pokazali sicer serčni Špartanci pod svojim vóvodam Pauzanijam, ki so se pustili brez vse brambe od Perzov, svojih sovražnikov, silno poterpežljivo umoriti, zakaj, živinski za svet poprašan drob je prerokval zgubljeno vojsko. Če je pa goljufni póp še zmirej kaj dvomil, če ga sopuh gorkiga droba k prerokvanju povzdignil ni, glej — živinski mehur verže v ogenj, ter zvesto gleda, kje de bo počel, in srečo oznanuje, ako ga je razkropljena voda nekoliko zmočila.

Pa tudi ptiči so v tistih časih mogli prerokvati. Belo obleko in zlat venec so nosili pópi, k razlaganju ptičjiga letánja odločeni. Umili so prav dobro ptiče vabiti. Proti jutru so kazali srečo, proti večeru pa nesrečo. Lastovka je bila nesrečni ptič, golob je vedno srečo oznanoval. Sova je bila vsim Gerkam, razun Atencov, nesrečno poročilo. Vran in srak so se bali; petelina so posebno ob vojniškem času radi vidili. Čebele so pomenile prihodno zgovornost. Še clo zajci, kobilice, kače in žabe so bile zvesto za svet poprašane. —

Tóde predolgo sim se morebiti pomudil per tih dveh v moči in umetnosti kakor v vražah glasovitnih narodih. Ne zameri mi, Rimski in Gerški duh, če sim se prederznil, zagrinalo, ktero te zákriva prostim očim, nekoliko odgerniti; — odpusti mi dragi prebivavec imenitniga mesta *), ki je na sedmih gričih zidano, de te lakomniga in gospodarstva željniga imenujem, saj si res iskal vsako nar manjši perložnost, si svoje sosede v oblast pripraviti, pozigal si in moril, nisi mu prizanesil še otroku v maternimu telesu; perzanesi mi tudi ti prebrisani roják **) sedmih modrijanov, de ti zvijače prilastim in golufije perpisujem. Zakaj vas Rimce, nekdanje gospodarje in vlašnike Kranjske dežele, in vas, čigar učenost vsim naródam sije, kakor svetlo solnce, vas prebrisane Gerke bi tožil, de vraža še dan današenj čez lepo Kranjsko deželo svoje černe perute razteguje, ako bi mi znano ne bilo, de tudi naródi, kteri ne poznajo vas, né vašiga jeziga, skorej ravno tistim malikam služijo, pred kterimi ste vi svoje kolena perklanjali.

(Konez sledí.)

Vremenik.

Že od nekdanj so se modri možje trudili, razodeti postáve vremena. Osemdesetleten dédek jo marsikrat ne zadéne, ki te svari, koso klepati, ali listje grabljati; gorko solnče zvodi čolnarja, de iz Terstá proti Benédkam odrine, kteriga na pol pota jóg in dež vtopit hoče. — Dolga skušnja je te le znamnja premembe vremena nar bolj poterdila:

1. Krájski kazavci vremena.

Mi Celovčáni goré, ki Koroško in Kranjsko deželo ločijo, imamo kazavce vremena, sosébnopá takó imenováno opoldnévno goró in peč, kterih meglén klobuk večidel gerdo vreme oznanuje. Snég na Overju, ki spremlja dež po ravnótah, obéta jasno vreme. Drugótni kraji druge hribe imenujejo svoje vrémenike. Ljubljánčani gledajo zvečer na Ljubelj, kér, če je brez oblakov, ali se izjasnuje, lepo vreme perpihlja. — Mnogi ljudjé kazavce hude ure seboj nosijo, in iz bolečine kurjih očesov, ali skernine dež, snég, veter oznanújejo.

*) Rim je bil na sedmih gričih zidan, ki se sadaj le malo več vidijo.

**) To je Gerk, kér je med Gerki posebno sedem možov slovalo; ki so jih sedem modrijanov imenovali.

Zrakoméri z živim srebram nalíti, niso sploh znani, pa tudi dostikrat vreme ne zadénejo.

2. Povsotni kazavci.

Dež oznanujejo:

Obstréti krog solnca in mesca; zravensolnca in zravenmesci ob merzlejšimu času; bleda luna; rumenkasta večerna, rudéča zjutrenja zarja; zjutrenja mavrica da rada kapljico; solnca izhod bled, ali med črnimi meglami; jásen zrak brez róse; oblaki, ki jih veter podí; bučanje vetrov; daljne goré, ki jih čisto in blizo vidimo; smrad iz odstopov; iskre na piskrih; saje iz dimnikov padajoče; dim proti tlam tlačén; glasje zvonov; voda bolj na tanjko slíšana; jug po leti ali v jeseni; mokrotno kamnje; govedje, ki gobez na kviško molí in vóha; večerno petje petelínov; kuretina v prahu berzka-joča; mačke ki se snažijo; lástevke, ki nizko nad vodami letajo; muhe težavne; race in gosí, ki se pridno koplejo in semtertjé žlabrajo; dežni červi, ki iz zemlje lezejo.

Lepo vreme oznanujejo:

Svetla luna; solnčni záhod po lepimu nébu; lahki, kopičani oblaki na obnébju; zjutranje meglé, ki proti poldnévu zginejo; zvečerna mavrica; velika rosa iz jasniga néba; bele meglíce poleg vode na večér; zjutranje megle, ki po dolínah nizko leže; mnogi topirji zvečer; mušice, ki se kopičijo po solnčnim zahódu; visoke lastovice; divji golobje, ki v gojzdu gergotljajo ali kruljijo; rége, ki na drévju raglajo; pajki če pridno predejo; pijavke, ki merne v vodi ostanejo.

Merzlo zimo kažejo:

Merzlo in mokro polétje z mnogim sadjam na šipikih (Hagebutte) in medvednikih; zgodni odlét ptičov. Če po zimi dežuje, pride slaba letina.

Suho polétje kažejo:

Spomladna enakodolgost noči in dnéva brez vetrov; vihá od jutra okoli 20. Velkitrávna; vihá blizo 26. Sušca, od ktere strani koli bodi.

Mokro polétje sploh pride, če ob 20. Sušca južno-izhoden veter bučí; slaba letina, če je Svečan lep.

Dežévje v Kimovcu kaže suhóto v Velikitrávnu; dežévje v Velikitrávnu suhóto v Kimovcu; mokra jesén in topla zima perpélje suho in merzlo spomlad; merzel južen veter ob polétju, ali jesén perpodí deževje.

Zgorni in spodni veter fta per nas nar bolj mogočna. Če se dostikrat spodrineta, nobeno vreme se ne derží. Dolgo pihanje burje prinese merzlo zimo, — suho, gorko polétje; pihanje juga pa mokro in merzlo polétje.

Iz Celovca.

R.

Svunájne povésti.

(Štrafhna fhkoda per obertnifki rastavi v Parisu) se je 9. pretezheniga mefza popoldne sgodila. Franzosi so túdi letaf veliko rastavo obertnifkih rezhí v Parisu napravili; kér je pa ondi filo veliko blaga fkupej prifhlo, so pod milim nebam lefeno poflópje napravili, ga vmetno snotrej in svunej olépfhali in ftreho s zinkam pokrili. Štrafhen vihá je pa gori imenovani dan, ftreho rastergal, grosna ploha je pritifnila, in kmalo je bilo zelo poflópje polno vode. Šilo veliko ljudi je she poprej fémkej priderlo, hudimu vremenu oditi, sato je taka smefhnjava vftala, de je bilo joj! — Veliko nar drashjih rezhí je takó pofhkodvanih bilo, de je zela fhkoda — kakor pravijo — okoli 80 tavshent goldinarjev v frebru snefla!